A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2009. december 15.*

A C-409/05. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2005. november 14-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Cattabriga, D. Triantafyllou, H. Støvlbæk és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Görög Köztársaság** (képviselik: A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna és K. Boskovits, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: görög.

támogatják:

a **Dán Királyság** (képviseli: J. Bering Liisberg, meghatalmazotti minőségben),

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: I. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. De Bellis avvocato dello Stato, kézbesítési cím: Luxembourg),

a **Portugál Köztársaság** (képviselik: C. Guerra Santos, L. Inez Fernandes és J. Gomes, meghatalmazotti minőségben),

a **Finn Köztársaság** (képviselik: J. Heliskoski és A. Guimaraes-Purokoski, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits és C. Toader tanácselnökök, C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (előadó), M. Ilešič, J. Malenovský és U. Lõhmus bírák,

főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. november 25-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2009. február 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az Európai Közösségek Bizottsága keresetlevelével annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Görög Köztársaság – mivel az 1998. január 1-je és 2002. december 31. közötti időszakban a katonai eszközök vámmentes behozatalához kapcsolódó, be nem szedett saját forrásokat nem számította ki és nem fizette meg, valamint nem fizette meg azt a késedelmi kamatot, amely azért vált felszámíthatóvá, mert a fent említett saját forrásokat nem fizette meg a Bizottság részére – nem teljesítette 2000. május 31-ig az 1996. július 6-i 1355/96/Euratom, EK tanácsi rendelettel (HL L 175., 3. o.) módosított, a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 155., 1. o.; a továbbiakban: 1552/89 rendelet) 2. és 9–11. cikkéből, majd pedig e naptól kezdődően a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.) ugyanezen cikkeiből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

2 A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1988. június 24-i 88/376/EGK, Euratom tanácsi határozat (HL L 185., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 176. o.), valamint az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1994. október 31-i 94/728/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 293., 9. o.) 2. cikkének (1) bekezdése előírja:

„A Közösségek költségvetésében saját forrásnak számít a következőkből származó bevétel:

[…]

b) a közös vámtarifa szerinti vámok és egyéb vámok, amelyeket a harmadik országok tekintetében a Közösségek intézményei már megállapítottak vagy meg fognak állapítani, illetve az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés hatálya alá tartozó termékekre kiszabott vámok;

[…]”

3 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Közösségi Vámkódex) 20. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Vámtartozás keletkezésekor a jog szerint fizetendő vám az Európai Közösségek Vámtarifáján alapul.

[…]

(3) Az Európai Közösségek Vámtarifája magában foglalja:

a) a Kombinált Nómenklatúrát;

[…]

c) a Kombinált Nómenklatúra által felölelt, az árura általában alkalmazható vámtételeket és egyéb teherelemeket, azaz:

– a vámokat

[…]

d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket a Közösség kötött bizonyos országokkal vagy országcsoportokkal, és amelyek preferenciális elbánás nyújtásáról rendelkeznek;

e) egyes országokra, országcsoportokra vagy területekre vonatkozóan a Közösség által egyoldalúan elfogadott preferenciális tarifális intézkedéseket;

f) egyes árukra felszámítható behozatali vámok alóli mentességről vagy kedvezményről rendelkező autonóm vámfelfüggesztő intézkedéseket;

g) egyéb közösségi jogszabályok által megállapított egyéb tarifális intézkedéseket.

[…]”

4 A Közösségi Vámkódex 217. cikkének (1) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„A vámhatóságnak, amint rendelkezésére állnak a szükséges adatok, ki kell számítania minden egyes, vámtartozásból származó behozatali vagy kiviteli vám összegét (a

továbbiakban: »vámösszeg«), és be kell jegyeznie a könyvelési nyilvántartásba vagy más ezzel egyenértékű adathordozóba (könyvelésbe vétel).

[…]”

5 A Közösségek saját forrásainak a Bizottság rendelkezésére bocsátása keretében az Európai Unió Tanácsa elfogadta az 1552/89 rendeletet, amelyet a jelen ügyben érintett időszakban 2000. május 30-ig alkalmazni kellett. E rendeletet 2000. május 31-i hatállyal felváltotta az 1150/2000 rendelet, amely egységes szerkezetbe foglalta az 1552/89 rendeletet, anélkül hogy annak tartalmát módosította volna.

6 Az 1552/89 rendelet 2. cikke előírja:

„(1) E rendelet alkalmazása érdekében a Közösség [helyesen: a Közösségeknek] a 88/376/EGK, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját forrásokra való jogosultságát meg kell állapítani, amint a vámjogszabályok által előírt feltételeknek eleget tesz [helyesen: amint a vámjogszabályok által előírt feltételek teljesülnek] a jogosultság számlákon történő lekönyvelését és az adós értesítését illetően.

(1a) Az (1) bekezdésben említett jogosultság időpontja a vámjogszabályok által előírt nyilvántartásba vétel időpontja.

[…]”

7 E rendelet 9. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A 10. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően minden tagállam a saját forrásokat a Bizottság nevében az államkincstárnál vagy az általuk [helyesen: általa] kijelölt testületnél megnyitott számlán írja jóvá.

E számla vezetése térítésmentes.”

8 A fent említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A 88/376/EGK, Euratom határozat 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 10%-os beszedési költségek levonása után e határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett saját források elszámolását legkésőbb azon hónapot követő második hónap 19. napját követő első munkanapon kell elvégezni, amelyben a jogosultságot a 2. cikknek megfelelően megállapították.

[…]”

9 Az 1552/89 rendelet 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 9. cikk (1) bekezdésében említett számlára történő elszámolás késedelme esetén az érintett tagállamnak kamatot kell fizetnie, amelynek mértéke a tagállam pénzpiacán az esedékességi időpontban a rövid távú közfinanszírozási műveletekre alkalmazandó

olyan kamatláb, amelyet két századponttal megemelnek. E százalékot 0,25 századponttal emelik a késedelem minden egyes hónapjára nézve. A megemelt százalékot a késedelem teljes időtartamára alkalmazzák.”

10 Az 1150/2000 rendelet 22. cikke értelmében:

„Az 1552/89/EGK, Euratom rendelet hatályát veszti.

Az említett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásokként kell értelmezni, és a melléklet A. részében megállapított megfelelési táblázatnak megfelelően kell olvasni.”

11 Így azon körülményt leszámítva, hogy az 1552/89 rendelet különösen a 88/376 határozatra, az 1150/2000 rendelet pedig különösen a 94/728 határozatra utal, e két rendelet 2. és 9–11. cikke lényegében azonos.

12 Az 1150/2000 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében előírt 10%-os mértéket az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2000. szeptember 29-i 2000/597/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 253., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 200. o.) 25%-ra emelte.

13 A fent említett határozat indokolásának (1) pontja a következőképpen fogalmaz:

„Az Európai Tanács az 1999. március 24-i és 25-i berlini ülésén többek között arra a következtetésre jutott, hogy a Közösségek saját forrásainak rendszere legyen igazságos, átlátható, költséghatékony, egyszerű, és alapuljon olyan követelményeken, amelyek az egyes tagállamok hozzájárulási képességét legjobban figyelembe veszik.”

14 Az egyes fegyverekre és katonai felszerelésekre alkalmazandó behozatali vámok felfüggesztéséről szóló, 2003. január 21-i 150/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 25., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 15. o.), amelyet az EK 26. cikk alapján fogadtak el, (5) preambulumbekezdésében a következőképpen fogalmaz:

„A tagországok hadititkainak védelme érdekében egyedi közigazgatási eljárások megállapítása szükséges a vámok felfüggesztéséhez fűződő előny megadásához. A feltételek teljesítésének megfelelő biztosítékát nyújtaná azon tagállam illetékes hatóságának a Vámkódex szerint vámnyilatkozatként is felhasználható nyilatkozata, amelynek hadereje a fegyvereket vagy katonai felszereléseket kapja. A nyilatkozatot tanúsítvány formájában kell megadni. Szükséges meghatározni az ilyen tanúsítványok formáját, valamint lehetővé kell tenni a nyilatkozatokra vonatkozóan adatfeldolgozási technikák alkalmazását.”

15 E rendelet 1. cikke előírja:

„Ez a rendelet szabályozza a tagállamok katonai védelmét ellátó hatóságok vagy azok nevében más által, harmadik országból behozott egyes fegyverekre és katonai felszerelésekre vonatkozó önálló behozatali vámfelfüggesztés feltételeit.”

16 A fent említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„Az (1) bekezdés ellenére hadititokra való tekintettel a tanúsítványt és a behozott árukat a tagállam által erre a célra kijelölt más hatóságokhoz is be lehet nyújtani. Ilyen esetekben a tanúsítványt kiállító illetékes hatóságnak az ilyen behozatalokról minden év január 31-ig és július 31-ig összesítést kell küldenie a tagállama vámhatóságainak. A jelentésnek a benyújtás hónapját közvetlenül megelőző 6 hónapra kell vonatkoznia. Tartalmaznia kell a tanúsítványok számát, kiállításuk időpontját, a behozatal időpontját és a tanúsítványokkal behozott termékek összértékét, valamint bruttó tömegét."

17 A 8. cikkének megfelelően a 150/2003 rendeletet 2003. január 1-jétől kell alkalmazni.

A pert megelőző eljárás

18 2003. október 17-i felszólító levelében a Bizottság megindította a jogsértési eljárást a Görög Köztársasággal szemben és felszólította e tagállamot arra, hogy a vitatott behozatalra vonatkozóan az 1998. január 1-je és 2002. december 31. közötti időszakban meg nem fizetett saját források összegét állapítsa meg és fizesse meg, valamint fizesse meg az az ezek után járó késedelmi kamatot.

19 Az ugyanazon tényállás alapján 2001. december 21-én megindított kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás keretében 2003. augusztus 18-án adott válaszában – amely válasz megküldésére azonban csak 2003. október 24-én került sor – a Görög Köztársaság azt állította, hogy az EK 296. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján megteheti, hogy alapvető biztonsági érdekeinek védelme céljából mentesíti a vám alól a katonai eszközök behozatalát.

20 A Bizottság, miután e választ megkapta, 2004. október 18-án indokolással ellátott véleményt bocsátott ki, amelyben felhívta e tagállamot arra, hogy a kézhezvételtől számított két hónapon belül tegye meg az e véleményben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. A Görög Köztársaság 2005. február 18-i válaszában megismételte és pontosította a korábban ismertetett megfontolásait.

21 Figyelemmel a Görög Köztársaság által ily módon nyújtott információkra, a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

22 A Bíróság elnöke 2007. szeptember 13-i végzésével engedélyezte a Dán Királyság, az Olasz Köztársaság, a Portugál Köztársaság és a Finn Köztársaság beavatkozását a Görög Köztársaság kérelmeinek támogatása végett.

A keresetről

Az elfogadhatóságról

23 A Görög Köztársaság először is arra alapított elfogadhatatlansági kifogást emel, hogy a kereset alaki hibában szenved, mivel tévesen választották meg a jogorvoslati eljárást. E tagállam kifejti, mivel az EK 296. cikkre hivatkozott annak indokolása végett, hogy nem fizette meg a katonai eszközök vitatott behozatalához kapcsolódó vámot, a Bizottság nem volt jogosult az EK 226. cikk alapján benyújtani a jelen keresetet, hanem az EK 298. cikk második bekezdésében előírt speciális eljárást kellett volna alkalmaznia.

24 Meg kell azonban állapítani, hogy bár a Görög Köztársaság ezt az elfogadhatatlansági kifogást ellenkérelmében tette, az ennek megfelelő kérelmet ugyanakkor csak a viszonválaszban fogalmazta meg, ezért a Bíróság eljárási szabályzatának 42. cikke alapján ezt a kifogást elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel a felperesnek nem volt módja azt megcáfolni.

25 Az eljárási szabályzatra vonatkozó megfontolásoktól függetlenül meg kell jegyezni, hogy a jelen keresettel a Bizottság célja az 1552/89 rendelet, illetve az 1150/2000 rendelet 2. és 9–11. cikke tekintetében fennálló kötelezettségszegés megállapítása. Az EK 298. cikk csak abban az esetben lenne alkalmazható, ha a Bizottság arra hivatkozott volna, hogy az EK 296. és EK 297. cikkben megállapított hatáskörrel való visszaélés történt.

26 Másodszor, a tárgyalás alkalmával a görög kormány meghatalmazottja arra alapított elfogadhatatlansági kifogást hozott fel, hogy a kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset keretében nem lehet azt kérni a Bíróságtól, hogy a tagállam számára meghatározott intézkedések elfogadását előíró határozatot hozzon.

27 E tekintetben elegendő rámutatni arra, hogy a Bizottság keresetlevelének magából a megfogalmazásából kitűnik, hogy a Bizottság csak az állítólagos kötelezettségszegés megállapítását kérte a Bíróságtól, azt nem, hogy az érintett tagállamot meghatározott intézkedések elfogadására kötelezze.

28 Következésképpen a Bizottság keresetét elfogadhatónak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

A felek érvei

29 A Bizottság azzal érvel, hogy a Görög Köztársaság tévesen hivatkozik az EK 296. cikkre a vámfizetés megtagadásának alátámasztására, mivel annak beszedése nem fenyegeti e tagállam alapvető biztonsági érdekeit.

30 A Bizottság először is azzal érvel, hogy nem a Görög Köztársaság különleges földrajzi helyzetét vonja kétségbe, hanem azt, hogy e tagállamnak alapvető biztonsági érdekei védelme céljából mentesítenie kell a katonai eszközöket a behozatali vám alól.

31 A Bizottság úgy véli, hogy az eltérést vagy kivételt megállapító intézkedéseket, mint amilyen az EK 296. cikk is, megszorítóan kell értelmezni. Ily módon az e cikket alkalmazni kívánó érintett tagállamnak kell bizonyítania, hogy az e cikkben előírt minden feltételt teljesít, amikor a Közösségi Vámkódexnek az EK 26. cikkre alapított 20. cikkétől, és következésképpen a szóban forgó behozott árukra alkalmazandó közös vámtarifától el kíván térni.

32 A Bizottság szerint a görög hatóságok feladata annak konkrét és részletes bizonyítása, hogy a jelen ügyben szóban forgó behozatali vám beszedése fenyegeti e tagállam alapvető biztonsági érdekeit.

33 E tekintetben a Bizottság szerint nem minősül ilyen bizonyítéknak a katonai eszközök erejének növelése vagy ezen eszközök korszerűsítése, sem pedig a felszerelési programra fordított források érzékelhető csökkenése. Ugyanez igaz a „védelmi" kiadások hivatkozott volumenére, amelyet nem támasztanak alá igazolt és releváns adatok.

34 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a Görög Köztársaság azon érvelése, amely a katonai titkokat érintő információk vámellenőrzési eljárások során történő hozzáférhetővé tételével kapcsolatos félelmekre vonatkozik, alaptalan annyiban, amennyiben egyrészt az Interneten bárki hozzáférhet például az alperes részére exportált fegyvertípussal kapcsolatos részletes információkhoz, másrészt a jelen jogsértési eljárás tárgya magára a vám megfizetésének elvére korlátozódik. A Bizottság azt is kifejti, hogy mindenesetre a közösségi vámeljárás végrehajtása közösségi és nemzeti vámügynökök közreműködését teszi szükségessé, akiket különleges adatok kezelésekor a bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettség terhel.

35 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem fogadható el az az érv, miszerint a mind polgári, mind katonai célokat szolgáló eszközök behozatalára vonatkozó jogsértési eljárás Görög Köztársasággal szemben történő megindítását követő passzivitása azt jelzi, hogy a jelen ügyben hallgatólagosan felhagyott a jogsértési eljárás folytatásával. E tagállam ugyanis nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére, úgy ítélve meg, hogy ez a passzivitás a jelen ügyben érintett vámmentesség Bizottság általi elfogadására utal, mivel a két eljárás, bár jelentős hasonlóságot mutat, különböző, a Bizottság pedig a kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetek tárgyában széles diszkrecionális jogkörrel rendelkezik.

36 A Bizottság hozzáteszi, hogy a 150/2003 rendelet jogi alapja közvetlenül a vámok megállapítására vonatkozó EK 26. cikk, nem pedig az EK 296. cikk, amely még az új szabályozás keretében sem alapozhatná meg a szóban forgó mentességet.

37 A Bizottság szerint a közösségi költségvetéshez való hozzájárulásuk tekintetében a tagállamok közötti egyenlőtlenséghez vezet a szóban forgó vám beszedésének mellőzése. Az, hogy a Görög Köztársaság nem szedi be a vámot, az említett költségvetés szolidáris társfinanszírozására vonatkozó kötelezettségek e tagállam általi megszegését bizonyítja.

38 Végül a Bizottság úgy véli, hogy a vámoknak a közös vámtarifát helyesen alkalmazó tagállamok részére történő visszafizetése nem orvosolhatná az e tagállamokkal szemben a költségvetés tekintetében alkalmazott egyenlőtlen bánásmódot. A Bizottság ugyanis a szerződések őreként nem hunyhat szemet a közösségi jogszabályok ilyenfajta, a közösségi költségvetésnek kárt okozó megsértése felett.

39 A Görög Köztársaság úgy véli, hogy magából az EK 296. cikk (1) bekezdése b) pontjának szövegéből következik, hogy a Szerződés jelentős mérlegelési jogkörrel kívánta felruházni a tagállamokat azon intézkedések vonatkozásában, amelyeket alapvető biztonsági érdekeik védelme céljából hoznak meg, és amelyek azon termékekhez kapcsolódnak, amelyekre a fent említett (1) bekezdés b) pontjának rendelkezései alkalmazandók. Ily módon az EK 296. cikk (1) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi a tagállam számára, hogy kizárólag katonai célokat szolgáló felszerelések behozatala esetén, amennyiben e behozatal célja az érintett tagállam alapvető biztonsági érdekeinek védelme, saját különleges helyzetére tekintettel eltérjen az EK 26. cikktől és a Közösségi Vámkódextől.

40 Ennek megfelelően a Görög Köztársaság a katonai eszközök behozatala utáni vám beszedésének az érintett időszakban történő mellőzését az EK 296. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjában foglalt kivételek alkalmazására alapozza, amennyiben a közösségi vámjogszabályoknak az e behozatalokra történő alkalmazása alapvető biztonsági érdekeit veszélyeztette volna.

41 A Görög Köztársaság úgy ítéli meg, hogy nem született végleges válasz arra a kérdésre, hogy a 150/2003 rendelet hatálybalépése előtt megvalósult-e vámszabálysértés, vagy sem. Ráadásul a pénzügyi tartozás keletkezése e tagállam szerint az annak megfelelő vámtartozás keletkezésétől függ.

42 A Görög Köztársaság kijelenti, hogy a katonai felszerelések behozatalakor történő vámfizetés nemcsak nemzeti fegyverkezési programját befolyásolná jelentősen, hanem védelmi képességére is közvetlen hatással lenne, ezáltal közvetlenül is kockáztatva az EK 296. cikk szerinti alapvető biztonsági érdekeinek védelmét.

43 A Görög Köztársaság úgy ítéli meg, hogy az alapvető biztonsági érdekeinek védelméhez szükséges intézkedések megválasztása tekintetében széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. E tekintetben az a tény, hogy a 150/2003 rendelet a katonai felszerelések behozatalára alkalmazandó vámok 2003. január 1-jétől történő felfüggesztésének előírásával figyelembe veszi a tagállamok alapvető biztonsági érdekeit, nem teszi kérdésessé azt, hogy az EK 296. cikk, amennyiben a tagállamok teljesítik az e cikkben megállapított feltételeket, alkalmazható.

44 E tekintetben a Görög Köztársaság véleménye egyébként az, hogy a 150/2003 rendelet elfogadásával a közösségi jogalkotó – a vámfelfüggesztési rendszeren belüli egyedi

közigazgatási eljárások révén – megerősítette a tagállamok biztonsági érdekei tiszteletben tartásának szükségességét, és arra vonatkozó jogukat, hogy a bizalmas kezelésre hivatkozzanak, amennyiben ez szükséges.

45 A Görög Köztársaság úgy ítéli meg, hogy mindazon információkat közölte a Bizottsággal, amelyeket módjában állt közölni, mivel további információk közlése sértené alapvető biztonsági érdekeit, valamint hogy a közölt információkból egyértelműen következik, hogy a vámok megfizetése – például a légierő ellátási és javítási programjának csökkentése és a légvédelmi tevékenység ehhez társuló különösen nagy költségei révén – befolyásolta volna védelmi képességét.

46 Mindemellett, a Görög Köztársaság úgy véli, a behozott termékekre eszköztípusonként megadott információk közlése nélkül nem lehet pontosan kiszámítani a fizetendő vámot, mivel ezek az információk adják a vámnómenklatúra számítási alapját is.

A Bíróság álláspontja

47 A Közösségi Vámkódex előírja a harmadik országokból származó olyan, katonai célokat szolgáló eszközök behozatala utáni vámok beszedését, mint amelyek a jelen ügy tárgyát képezik. A vitatott behozatalok időszakában, azaz 1998. január 1-je és 2002. december 31. között a közösségi vámjogszabályok egyetlen rendelkezése sem biztosít az ilyen típusú termékek behozatalára külön vámmentességet. Ebből következően ezen időszakban szintén nem áll fenn kifejezett mentesítés az esedékes vámnak, illetve az adott esetben azzal járó késedelmi kamatnak az illetékes hatóságok részére való megfizetése alól.

48 Egyébként a 150/2003 rendelet elfogadásából, amely 2003. január 1-jével előírja az egyes fegyverekre és katonai felszerelésekre alkalmazandó behozatali vám felfüggesztését, azt a következtetést lehet levonni, hogy a közösségi jogalkotó abból a feltételezésből indult ki, hogy ezen időpont előtt létezett a fent említett vám megfizetésére irányuló kötelezettség.

49 A Görög Köztársaság egyetlen pillanatig sem tagadta a figyelembe vett időszakban megvalósult vitatott behozatalok fennállását. A Görög Köztársaság a Közösségnek a szóban forgó saját forrásokra való jogosultsága vitatására szorítkozik, azzal érvelve, hogy az EK 296. cikk értelmében a harmadik államokból behozott hadászati eszközök vámkötelezettsége súlyosan sértené az alapvető biztonsági érdekeit.

50 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, jóllehet a tagállamok feladata a saját belső és külső biztonságuk biztosítását szolgáló intézkedések meghozatala, ebből nem következik, hogy az ilyen intézkedések teljes mértékben kívül esnek a közösségi jog hatályán (lásd a C-273/97. sz. Sirdar-ügyben 1999. október 26-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-7403. o.] 15. pontját és a C-285/98. sz. Kreil-ügyben 2000. január 11-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-69. o.] 15. pontját). Ugyanis, amint azt a Bíróság korábban megállapította, a Szerződés a közbiztonságot esetlegesen érintő esetekben alkalmazható kifejezett eltéréseket csak az EK 30., az EK 39., az EK 46., az EK 58., az EK 64., az EK 296. és az EK 297. cikkben ír elő, amelyek kivételes és jól körülhatárolt esetekre vonatkoznak. Ebből nem vonható le az a következtetés, hogy létezne olyan, a Szerződésben benne rejlő általános fenntartás, amely minden közbiztonság érdekében elfogadott intézkedést kizár a közösségi jog hatálya alól. Az ilyen, a Szerződés rendelkezéseinek meghatározott feltételein kívüli fenntartás létezésének elismerése a közösségi jog kötelező jellegét és egységes alkalmazását veszélyeztetné (lásd a C-186/01. sz. Dory-ügyben 2003. március 11-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-2479. o.] 31. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

51 Ezenkívül az EK 296. cikkben és EK 297. cikkben előírt eltéréseket, ahogyan az az alapvető szabadságoktól való eltérésekre vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatból következik (lásd különösen a C-503/03. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2006. január 31-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-1097. o.] 45. pontját, a C-490/04. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-6095. o.] 86. pontját és a C-141/07. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-6935. o.] 50. pontját), megszorítóan kell értelmezni.

52 Ami különösen az EK 296. cikket illeti, meg kell állapítani, hogy jóllehet e cikk azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyeket a tagállamok szükségesnek ítélhetnek alapvető biztonsági érdekeik védelméhez, illetve olyan információkra, amelyek nyilvánosságra hozatalát ezen érdekekkel ellentétesnek tekintik, azt nem lehet olyan módon értelmezni, hogy a tagállamokra olyan hatáskört ruház, amely alapján azok pusztán ezen érdekekre hivatkozva eltérhetnek a Szerződés rendelkezéseitől.

53 Egyébként a hozzáadottérték-adó kapcsán a Bíróság a C-414/97. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 1999. szeptember 16-án hozott ítéletében (EBHT 1999., I-5585. o.) megállapította a szóban forgó kötelezettségszegést, mivel a Spanyol Királyság nem bizonyította, hogy a fegyverek, lőszerek és kizárólag katonai célokat szolgáló eszközök behozatalának és beszerzésének a fent említett adó alóli mentességét, amely mentességet a spanyol jog írja elő, az EK 296. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján e tagállam alapvető biztonsági érdekei védelmének szükségessége igazolja.

54 Következésképpen az EK 296. cikkben biztosított lehetőségre hivatkozó tagállam feladata annak bizonyítása, hogy alapvető biztonsági érdekeinek védelme miatt az e cikkben előírt eltérés alkalmazása szükséges.

55 E megfontolások alapján nem fogadható el, hogy valamely tagállam a katonai eszközök abból fakadó drágulására hivatkozzon, hogy a harmadik országból származó ilyen

termékek behozatalára vámot vetnek ki, annak érdekében, hogy ezáltal – azon tagállamok rovására, amelyek a maguk részéről beszedik és megfizetik az ilyen behozatalok utáni vámot – mentesülhessen a közösségi költségvetés tekintetében fennálló pénzügyi szolidaritást előíró kötelezettségei alól.

56 Azon érv tekintetében, amely szerint a közösségi vámeljárások nem biztosítják a Görög Köztársaság biztonságát, tekintettel az exportáló államokkal kötött megállapodásokban foglalt bizalmas kezelésre irányuló követelményekre, hangsúlyozni kell – amint azt a Bizottság helyesen megjegyzi –, hogy a közösségi vámeljárás végrehajtása közösségi és nemzeti vámügynökök közreműködését teszi szükségessé, akiket különleges adatok kezelésekor adott esetben a bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettség terheli, ami alkalmas a tagállamok alapvető biztonsági érdekeinek védelmére.

57 Egyébként azok a nyilatkozatok, amelyeket a tagállamoknak ki kell tölteniük, illetve a Bizottság részére meghatározott időközönként el kell juttatniuk, nem olyan mértékben részletesek, hogy ennek eredményeképpen a fent említett államoknak akár a biztonsági, akár a bizalmas kezelés iránti érdekei sérülnének.

58 E körülmények között, valamint a tagállamoknak az EK 10. cikk alapján fennálló azon kötelezettségével összhangban, miszerint elősegítik a Bizottságnak a Szerződés tiszteletben tartása biztosítására irányuló feladatát, a tagállamok kötelesek ezen intézmény rendelkezésére bocsátani minden olyan dokumentumot, amely szükséges a Közösség saját forrásai átutalása szabályszerűségének vizsgálatához. Azonban az ilyen kötelezettség nem zárja ki – miként azt a főtanácsnok indítványának 168. pontjában

megállapítja –, hogy a tagállamok eseti alapon és rendkívüli helyzetekben az EK 296. cikk alapján az információközlést a dokumentum egyes elemeire korlátozzák, vagy teljes egészében megtagadják azt.

59 A fenti megfontolások alapján a Görög Köztársaság nem bizonyította, hogy az EK 296. cikk alkalmazási feltételei fennállnak.

60 Végül a Görög Köztársaság azon érvét illetően, amellyel azt kívánja bizonyítani, hogy a Bizottság elhúzódó tétlensége, valamint a 150/2003 rendelet elfogadása alapján e tagállam jogosan vélhette úgy, hogy a Bizottság nem indítja meg a jelen keresetet, mivel az utóbbi hallgatólagosan elfogadta az e területen alkalmazott eltérés fennállását, meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az eljárás egyik szakaszában sem adta fel elvi álláspontját.

61 Ugyanis a 150/2003 rendeletre vonatkozó tárgyalások során a Bizottság az általa megfogalmazott nyilatkozatban kifejezte arra irányuló határozott szándékát, hogy nem mond le azon vámok beszedéséről, amelyeket a rendelet hatálybalépését megelőző időszak tekintetében kellett volna megfizetni, és fenntartotta magának a jogot arra, hogy elfogadja az e tekintetben szükséges intézkedéseket.

62 A fentiekben kifejtettekből következően a Görög Köztársaság – mivel az 1998. január 1-je és 2002. december 31. közötti időszakban a katonai eszközök vámmentes behozatalához kapcsolódó, be nem szedett saját forrásokat nem számította ki és nem fizette meg a Bizottság részére, valamint nem fizette meg azt a késedelmi kamatot, amely azért vált felszámíthatóvá, mert a fent említett saját forrásokat nem fizette meg a Bizottság részére – nem teljesítette 2000. május 31-ig az 1552/89 rendelet 2. és 9–11. cikkéből, majd pedig e naptól kezdődően az 1150/2000 rendelet ugyanezen cikkeiből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

63 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Görög Köztársaságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

64 E cikk 4. §-ának első bekezdésével összhangban az eljárásba beavatkozó Dán Királyság, Olasz Köztársaság, Portugál Köztársaság és Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) A Görög Köztársaság – mivel az 1998. január 1-je és 2002. december 31. közötti időszakban a katonai eszközök vámmentes behozatalához kapcsolódó, be nem szedett saját forrásokat nem számította ki és nem fizette meg az Európai Közösségek Bizottsága részére, valamint nem fizette meg azt a késedelmi kamatot, amely azért vált felszámíthatóvá, mert a fent említett saját forrásokat nem fizette meg az Európai Közösségek Bizottsága részére – nem teljesítette 2000. május 31-ig az 1996. július 6-i 1355/96/Euratom, EK tanácsi rendelettel módosított, a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet 2. és 9–11. cikkéből, majd pedig e naptól kezdődően a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet ugyanezen cikkeiből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

3) A Dán Királyság, az Olasz Köztársaság, a Portugál Köztársaság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

Aláírások